

คนเขารัก เพราะเรามี....?

นำเสนอเมื่อ : 9 มิ.ย. 2552

ธรรมะ กับ ชีวิต

ทุกคนปรารถนาอยากให้ตนเป็นที่รัก เป็นที่พอใจของเพื่อนสนิทมิตรสหาย ญาติ หรือคนใกล้ชิด
อีกทั้งยังอยากให้คนอื่นมาเคารพนบถนอบ และสรรเสริญเยินยอตนเองด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น

แต่จะมีสักกี่คนที่ได้สมความมุ่งมาตปรารถนา ทั้งนี้เพราะเกิดจากการขาดหลักธรรม
หรืออาจจะเพราะไม่รู้ว่ามีหลักธรรมดังกล่าว จึงมีได้นำมาประพฤติปฏิบัติ ผู้เขียนเองก็ไม่เคยทราบมาก่อน
เมื่อมาคณพระไตรปิฎกดู ก็ปรากฏว่ามีหลักธรรมที่ทำให้เป็นที่รักอยู่ หากนำมาเผยแพร่
และมีผู้นำไปปฏิบัติอย่างน้อยก็จะมีคนมารักเพิ่มขึ้น ถึงแม้นจะไม่มียังน้อยเราก็รักตัวเองขึ้นมาบ้าง

นอกจากนี้ เนื่องจากอยู่ในระหว่างสัจดาห์แห่งความรักยังไม่จางหายไป
ท่านที่ผิดหวังอาจจะได้ยอนคิด มีเวลาไตร่ตรองดูตามหลักธรรมว่า ที่เขาทิ้งเราไปเพราะเหตุใด
เราขาดหลักธรรมในข้อไหน หรือเราผิดอะไร... เขาจึงทำกับเราได้

พระบรมศาสดาได้เคยตรัสเกี่ยวกับธรรมะที่ทำให้เป็นที่รักไว้ใน ทุติยอัปปยสูตรไว้ว่า

"ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ภิกษุประกอบด้วยธรรม ๘ ประการ ย่อมเป็นที่รัก เป็นที่พอใจ เป็นที่เคารพ
และเป็นที่ยกย่องสรรเสริญของเพื่อน คือ

๑. ไม่เป็นผู้มุ่งลาภ
๒. ไม่เป็นผู้มุ่งสักการะ
๓. ไม่เป็นผู้มุ่งความมีชื่อเสียง
๔. เป็นผู้รู้จักกาล
๕. เป็นผู้จักประมาณ
๖. เป็นคนสะอาด
๗. ไม่เป็นคนชอบพูดมาก
๘. ไม่เป็นผู้ด่าบริภาษเพื่อน"

ในทำนองเดียวกัน หากเราต้องการให้คนอื่นไม่รัก
ไม่พอใจเราก็ให้กระทำตรงข้ามกับหลักธรรมดังกล่าวนี้เช่นกัน

... แม้พระองค์จะประทานให้กับพระสาวก
แต่พุทธศาสนิกชนก็นำมาปรับและประยุกต์เข้ากับชีวิตประจำวันได้เช่นกัน เพราะหลักธรรมมีความใหม่ ทันสมัย
และใช้ได้อยู่เสมอ